

sikring, forekommer det mig, at der ikke er blevet sagt andet imod det, end at man ikke har et saadant Statsbidrag i Udlandet. Heller ikke det forekommer mig at være nogen stærk Indvending. Derimod er der blevet talt meget om Formen, hvori vi have iklædt vor Tanke om Statsanstalten osv. Den Gang, der blev talt om disse Ting, var jeg stærkt fristet til at sige: ja, dersom det kun var Formen, det drejede sig om, ville vi let komme over det. Thi jeg kunde f. Eks. stemme for det Forslag, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Wistoft) desværre tog tilbage, og som gennemførte den samme Tanke i en anden Form. Men saa hørte jeg, at end ikke under denne forandrede Form kunde det ærede Medlem for Aalborg stemme for vort Forslags Indhold: at der skulde ydes et Tilskud af Staten til Haandværkets og Industriens Ulykkesforsikring. Men særlig naar jeg dvæler ved de mere saglige Ændringer, der ere stillede af os, forekommer det mig, at Indvendingerne derimod ere overordentlig svage. Saaledes naar Spørgsmaalet drejer sig om de en-Etages Huse, som jeg har talt om nogle Gange. Der er blevet sagt, at vore Forslag ere Gengangere; at det er Ting, der ere forkastede tidligere. Men de ere ikke forkastede i dette Ting; her vedtog man sidst at udelade alle en-Etages Huse af Loven, og dette have vi foreslaaet at genoptage i vort subsidiaire Forslag. Det er først i det andet Ting, Bestemmelsen med den odiøse Klang, jeg talte om før — den, som undtager Økonomibygningerne — er kommen ind. Og naar vi nu, som jeg tillod mig at fremhæve forleden Dag, have den højtærede Ministers Ord for, at det andet Ting ikke vil lade dette Forslag falde, fordi der foretages Ændringer deri — allermindst naar det er fornuftige Ændringer — saa forekommer det mig dog, at det vil være rimeligt at vedtage saadanne Ændringer som denne, hvis Berettigelse er bleven erkendt fra forskellige Sider. Jeg synes, at Lovens Bestemmelse her vil kunne faa meget uheldige Følger. Dersom jeg vilde gøre mig til Agitator for det ene Erhverv imod det andet, vilde jeg jo kunne bruge den her paatalte Bestemmelse bedre end noget som helst andet; thi hvad kan bedre egne sig til at føre Spliden mellem Erhvervene helt ud til de fjerneste Kroge paa Landet, end denne Forskel mellem Økonomibygninger paa den ene Side og Værkstedbygninger paa den anden? Men netop fordi det forekommer mig, at en saadan Splid er uheldig, synes jeg dog, at man bør rette

en saadan Plet paa Loven som denne. Noget lignende gælder det, som er foreslaaet i vort Ændringsforslag under Nr. 14, at man burde stryge Undtagelsen med de indvendige Arbejder i Loven. Man burde stryge den, fordi den kun staar paa et Sted; fordi denne Malersvend, som ikke skulde være i Fare, fordi han gaar paa Gulvet og maler, behandles paa to forskellige Maader i 4 a. og 4 b. Er han beskæftiget med Færdiggørelsen af et nyt Hus, saa gør det ikke noget, at han gaar paa Gulvet, saa er han dog forsikret; men er han beskæftiget med Istandsættelsen af et gammelt Hus, saa er han undtagen fra Loven, hvis han ikke staar paa Stillads. Som jeg sagde forleden Dag, det er dog ikke den eneste Fare, denne Svend er udsat for, at han selv kan falde om paa Gulvet og slaa sig, men andre Ting kunne jo falde ned paa ham, saa han paa den Maade kom til Skade, og det er han jo lige saa meget udsat for i det gamle Hus som i det ny. Det forekommer mig, at det vilde være en Forbedring; naar man strøg denne Undtagelse; det er jo en Udvidelse af den Sikkerhed, der tilbydes Arbejderne, altsaa en Forbedring, som man maatte kunne gaa til uden at bringe Loven i Fare nogetsteds. Jeg skal forbigaa andre og mindre Ting, som jeg ellers kunde have ønsket at berøre, for ikke at forhale Tiden til ingen Nytte. Men jeg skal dog omtale, at der er blevet anbefalet mig af det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), at jeg skulde vise den samme Resignation, som er bleven vist fra Socialdemokraternes Side. Der var de og de Forslag, som disse kunde have ønsket at stille, men som de ikke stillede, fordi de ikke vilde lægge Loven Hindringer i Vejen — ikke vilde bringe den i Fare. Denne Opfordring til at være resigneret kan jo være meget god, men jeg maa dog henlede Opmærksomheden paa, at de Herrer, som jeg nævnte, komme en Del lettere til Resignation, end jeg kan komme dertil over for denne Lov. Sagen er nemlig den — og det bebrejder jeg dem slet ikke — at de gennem denne Lov have opnaaet noget ganske betydeligt. De have opnaaet at vinde for deres Folk, for Arbejderne, i givne Tilfælde ret betydelige Pengesummer, som betales af andre Folks Lommer. Nu ere ganske vist de Summer hverken blevne saa store, som det maaske kunde ønskes, og de udbetales heller ikke i alle de Tilfælde, hvor det kunde ønskes, men vundet dem have de dog i et ganske betydeligt Antal Tilfælde. Derfor vil det falde de ærede Socialdemo-